

Blue Monday

door Claudia Verhoeff – dierenarts

Niet alleen het Coronavirus maar ook twee nieuwe uiterst besmettelijke plagen lijken Nederland te overspoelen. Het zijn de lange tenen en de korte lontjes. Meedogenloos tasten ze het humeur aan van veel mensen die het op hun beurt weer verder verspreiden.

Op deze druilerige maandagochtend staat niet alleen de telefoon zoals elke maandagochtend roodgloeiend maar ook aan de balie is het drukker dan anders. Het nieuws dat er binnenkort sprake is van een avondklok heeft er toe geleid dat mensen voorraden dieetvoer en medicatie komen inslaan. Hoezeer we ook ons best doen mensen te overtuigen dat dat niet nodig is, mensen blijven hamsteren.

Net na openingstijd belt een meneer om een afspraak te maken voor het knippen van de nagels van zijn kat. Hij wil dat graag dezelfde ochtend nog, want de assistente moet weten dat hij het erg druk heeft met thuiswerken en thuis onderwijs geven aan zijn kroost. Onze welwillende assistente plant meneer in om de nagels te laten knippen door een assistente.

Aan de balie staat een mevrouw die een tube oogzalf wil hebben voor haar hond. Terwijl ik de volgende patiënt naar binnen roep hoor ik de assistente vragen wat haar naam en adres is en vragen om welke hond het gaat. Mevrouw antwoordt boos dat ze dat moet kunnen zien want anders is onze administratie niet op orde. Daarna vraagt de assistente hoe het inmiddels gaat met het aangedane oog, aangezien ze inmiddels twee weken behandeld wordt met de zalf. Mevrouw is verbaasd over de vraag, ze wil gewoon een nieuwe tube hebben. De assistente vertelt dat er antibiotica in de zalf zit en zeker wil weten of het beter gaat voordat een nieuwe tube meegaat. Er vindt een verhitte discussie plaats omdat bij geen verbetering ons advies is om op controle te komen. Dat is voor mevrouw geen optie want dan moet ze vrij nemen en dat is ze niet van plan. Ze vertrekt boos en zonder zalf.

Het duurt niet lang voordat de agenda van die ochtend volledig gevuld is met dieren die het hele weekend al braken en/of diarree hebben, niet willen eten of kreupel zijn. Met flink tempo doe ik mijn uiterste best om ze allemaal vlot te helpen. Tussendoor komen er nog spoedgevallen bij zoals de hond die tegen een glazen vaas gesprongen is en een hele diepe snee in zijn poot heeft die gehecht moet worden onder narcose. De eigenaresse is bijna in tranen door zoveel bloed en haar dochtertje van een jaar of acht met twee grappige knotjes op haar hoofd troost haar en zegt dat het wel goed komt. Een oude kat die ingestort is krijgt voorrang voor euthanasie. Een kater die al twee dagen

niet kan plassen vanwege een verstopping met blaasgruis krijgt een katheter in en wordt opgenomen. Hij voelt zich erg beroerd want de eigenaresse wilde vanwege de kosten niet naar de weekenddienst gaan.

Ondertussen is de meneer met de kat voor nagels knippen al even in de praktijk en zijn zowel de kat, als de eigenaar maar ook de assistente met open gekrabde armen in de tweede spreekkamer er helemaal klaar mee. De kat staat erom bekend niet zo gemakkelijk te zijn bij het hanteren voor nagels knippen. Vorige keer is het mij wonderwel gelukt door voorzichtig een dikke handdoek over haar kop te leggen en de voetjes één voor één rustig te pakken en nagels te knippen. Het is een oude kat met krakende gewrichten, dus hoe meer rust hoe beter. Echter meneer heeft haast want de kinderen en zijn werk wachten thuis, de assistente heeft het druk met weer andere dingen en als bij alle drie het geduld op is moet ik de klus tussendoor nog maar even klaren.

De stoom van alle drukte komt al uit mijn oren maar ik tel tot tien, pak handdoeken en met tussenpozen waarbij de kat steeds wegspringt en de eigenaar haar niet tegen houdt lukt het om van drie poten de nagels te knippen. Meneer is inmiddels ruim een half uur in de praktijk, de wachtkamer zit vol en ik besluit de hele onderneming te staken. Ik stel voor dat hij de volgende keer op een rustige middag komt in plaats van midden in de maandagochtendhectiek. Dat is olie op het vuur, want hij had toch geluk om 8.30 uur gebeld vanmorgen..

Ik ga weer verder met het spreekuur, leeg een abces, vind oormijten onder de microscoop, vertel 3x hetzelfde verhaal waarom vlooien ook in de winter besteden moeten worden en kan de assistente wel zoemen als ze met koffie aankomt. Ze vertelt dat ze gebeld is door een

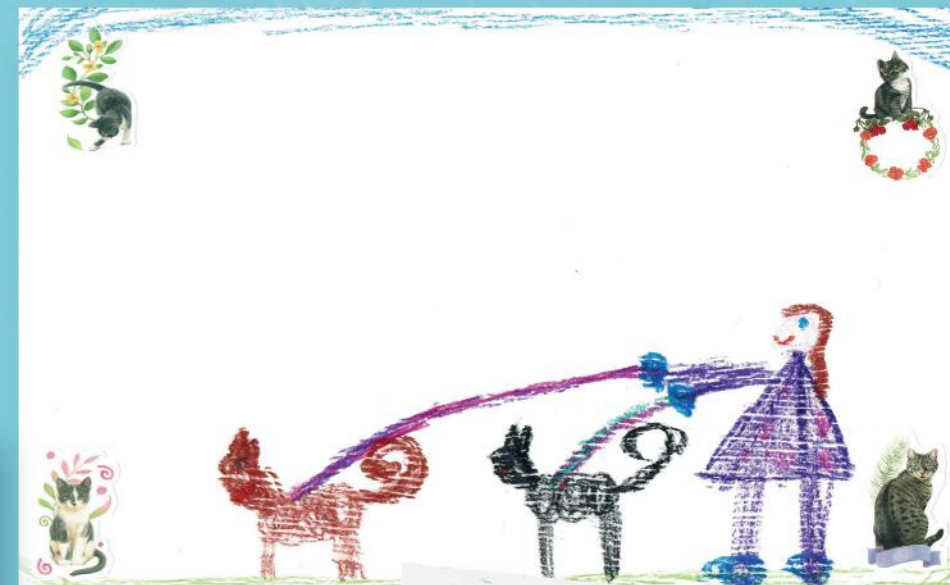
boze meneer. Hij schreeuwde zelfs aan de telefoon, dat het niet goed is gegaan met zijn dier nadat hij tien (!) dagen geleden op consult was geweest. Wij deden louter aan geldklopperij. Toen de assistente vroeg waarom hij niet eerder terug was gekomen antwoordde hij dat hij alleen maar kwijt wilde dat hij niet tevreden was, geld terug eiste en daar zelf wel even voor zou zorgen, hij ging ons allemaal aanklagen en zwart maken op Facebook waarna hij de hoorn op de haak smeed. Zucht, koffie dus.

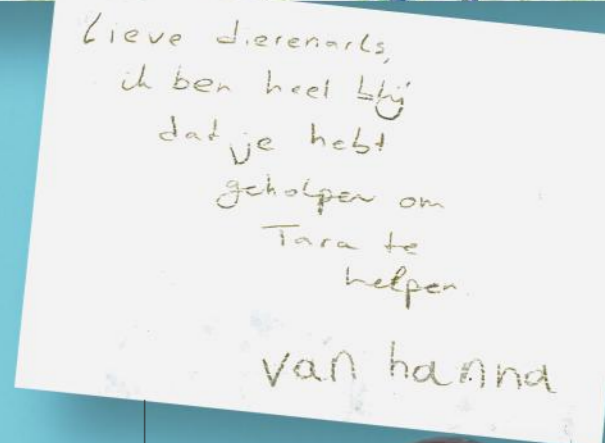
Niet alleen behandelen we die maandag dieren uit onze eigen praktijk maar ook enkele van de buurtpraktijk waar geen dierenarts aanwezig blijkt te zijn. Halverwege de middag komt een eigenaresse die boos is over de kosten van de crematie van haar kat. Ze twijfelde zelf over laten cremeren of bij ons achterlaten en zou haar moeder later op die bewuste middag sturen om dit te regelen. Na het bespreken van de procedure van crematie aan de balie heeft haar moeder het crematieformulier ondertekend. Nu baalde de eigenaresse van de kosten omdat ze achteraf liever had gehad dat de kat bij ons was gebleven. Een verschil van honderd euro dat ik met een ondertekend crematieformulier en een inmiddels gecremeerde kat toch onmogelijk terug kon draaien. Ik word het dan ook niet eens met mevrouw.

Even diep ademen en door. Ik stort mij verder op de eindeloze stroom van patiënten. Er zijn veel patiënten met diarree. Door de harde lockdown waarin we zitten werken veel eigenaren thuis en hebben ze elk ongemakje of kwaaltje direct in de gaten. Daarnaast zijn er zoveel nieuwe eigenaren met pas aangeschafte dieren om het leed van het thuiszitten van met name de kinderen wat te verzachten. Menig malafide dierenhandelaar vaart er wel bij...

Gelukkig maakt het einde van de dag de rest nog een beetje goed. De eigenaresse komt de hond met de snee in zijn poot ophalen. Van haar dochtertje, die met die leuke knotjes, krijg ik een mooie tekening met een lieve danktekst. Wauw, ze heeft geen idee hoe blij ze me daar-

mee maakt na deze heftige dag. Als ik thuiskom lees ik in de krant dat het vandaag Blue Monday is. Ik had er nog nooit van gehoord. Deze maandag van de laatste volle week in januari is blijkbaar de dag dat de meeste mensen zich treurig, neerslachtig of weemoedig voelen. Veel goede voornemens voor het nieuwe jaar zijn inmiddels mislukt. Vakanties liggen nog ver weg en vanwege Corona voorlopig niet aan de orde. En dan is het ook nog eens maandag, de eerste dag van de werkweek. Dat verklaart natuurlijk al die overgelopen stresssemers van mensen wel.

Gelukkig is het morgen dinsdag. Ik hoop op kortere tenen en langere lontjes!

Alkmaar Noord

DIERENARTSEN PRAKTIJK

